

РЕШЕНИЕ

№ 13585

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **4368** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, вр. чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано във връзка с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на Върховен административен съд на Република България, с което е отменено Решение № 3781/04.06.2019 г., постановено по административно дело № 3601/2018 г. по описа на АССГ, с което е уважена жалбата на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД против Решение за верификация на постъпило окончателно плащане от 15.03.2018 г., Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 - 2020 г. в оспорените части.

С жалбата се оспорва решението за определяне на финансова корекция, като се излагат доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон, подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Във връзка с изложеното, моли Съда да постанови решение, с което да отмени оспорения акт, като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат Б., който моли Съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020, редовно уведомен, се представлява от юрист А., която моли Съда на отхвърли депозираната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор П., която изразява становище за основателност и доказаност на депозираната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, а и от административната преписка се установява, че между Министерството на труда и социалната политика и „Аксиопеа Консулт“ ЕООД е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020, процедура чрез подбор на проекти BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“ /л.26-34/.

Съгласно сключеният договор за безвъзмездна финансова помощ и залегналите в него задължения „Аксиопеа Консулт“ ЕООД, в качеството си на бенефициер по предоставената помощ е сключило Договор за услуга от 14.03.2017 г. с „ИТренинг“ ООД – Изпълнител. Предмет на този договор е, че Бенефициентът възлага, а Изпълнителят приема да извърши услуга „Организиране и предоставяне на обучения по ключови компетентности“ в изпълнение на Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 по проект „Създаване на условия и възможност за професионална реализация на безработни лица чрез инвестиции в нови работни места“ /л.35-68/.

Във връзка с постъпило искане за окончателно плащане № 5 от ИСУН с начална дата 01.09.2016 г. – 01.11.2017 г., от страна на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД е поискана сумата в размер на 32 107.88 лева и във връзка, с което на бенефициента са дадени указания /л.171, 175, л.177, л.184 и л.189/. От страна на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД са представени доказателства относно реалното изпълнението на договора от негова страна /л.42 и следващите/. Представени са документи, отнасящи се до Е. Н. Ц. /л. 81-115/.

От страна на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД - Възложител е сключен Договор за обслужване от Служба по трудова медицина от 28.10.2016 г. с „Надя 2005“ ЕООД - Изпълнител, с предмет: Възложителя възлага, а Изпълнителят приема да организира и провежда чрез своята служба по трудова медицина, обслужване на четири лица, назначен от Възложителя по проект „Създаване на условия и възможност за професионална реализация на безработни лица чрез инвестиции в нови работни места“, финансиран по Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020. Към договора са представени: приемо-предавателен протокол и фактура с начислен ДДС в размер на 66.60 лева /л.116-124/.

С Решение за верификация на постъпило междинно плащане от 14.07.2017 г., издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020, е определено, че на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД следва да се верифицира сумата за плащане в общ размер на 10 320.64 лв., и общ размер на неверифицираните средства в размер на 7 411.11 лв. С Решение № 3376/21.05.2018 г., постановено по административно дело № 8589/2017 г. по описа на АССГ, Решение за верификация на постъпило междинно плащане от 14.07.2017 г., издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 е отменено в частта, с която е определен размер на неверифицирани средства в общ размер на 6 625.27 лв. С Решение № 1347/31.01.2019 г., постановено по административно дело № 9385/2018 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е

оставено в сила /л.281-293/.

До Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 е изготвен Доклад с вх. № 245/20.02.2018 г. относно извършена проверка по договори с избран изпълнител за обучения по ключови компетенции „ИТтренинг“ ООД, ЕИК:[ЕИК] по договори за безвъзмездна финансова помощ с бенефициенти „Аксиопеа Консулт“ ЕООД, „Индустриал Комерс“ ЕООД и „Глобал Метрикс“ ЕООД. В доклада са описани установени пропуски, а именно: изпълнителят „ИТтренинг“ ООД е нарушил т. 14 от сключения договор с „Аксиопеа Консулт“ ЕООД, тъй като липсва цялата документация по договора и същата не се съхранява под формата на оригинали, или в заверени версии с оригинала, нито общоприети носители на данни. Въз основа на това с доклада са дадени следните препоръки на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 /л.212-217/.

Издадено е Решение за верификация на постъпило окончателно плащане от 15.03.2018 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 г., с което на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД са верифицирани средства в размер на 14 866.55 лв., с определена за плащане сума в размер на 618.72 лв., като размерът на сумата за окончателно плащане е определен като от сумата за верификация е извършено приспадане на получен аванс в размер на 14 244.00 лв. С решението на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД е отказано верифициране на средства в размер на 17 241.33 лв., като за сумата в размер на 11 680.28 лв. производството по верификация е спряно на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК вр. чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/. С издаденото решение е отказана верификация на следните разходи:

- 3 100.00 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 5.1 „Разходи за обучение по ключови компетентности съгласно Европейската квалификационна рамка: по ключова компетентност 2 „Общуване на чужди езици“, ключова компетентност 4 „Дигитална компетентност“ на вече наетите по проекта лица“ в размер на 3 100.00 лв. с ДДС, по сключен Договор за услуга на 14.03.2017 г., с предмет: „Организиране и предоставяне на обучения по ключови компетентности“ на обща стойност 2 800.00 лв. без ДДС /3 360 лв. с ДДС/. На основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/ и въз основа на извършена проверка на място на изпълнител „ИТтренинг“ ООД във връзка с установеното по т. 1 от констатациите по искането за окончателно плащане, с издаденото решение от страна на управляващия орган е отказана верификация на разхода за обучение;

- 66.60лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 8 „Разходи за трудова медицина за срок не по-дълъг от срока на изпълнение на проектните дейности“, извършени по Фактура № 0... 5539/16.11.2016 г. с изпълнител „Надя 2005“ ЕООД. На основание чл. 57, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, разходът е определен като недопустим, тъй като същият представлява ДДС по посочената фактура и е предявен заедно с данъчната основа. От страна на управляващия орган е посочено, че съгласно одобрения бюджет няма предвиден разход за ДДС за трудова медицина;

- 306.88 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 10 „Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност“ са приети за недопустими, поради надвишаване на допустимия размер от 1 на сто от общите допустими разходи по проекта, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г.;

- 621.60 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“ са определени като недопустими, поради надвишаване на допустимия размер на 10 на сто от общите допустими разходи по проекта, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/. За възнагражденията на ръководителя на проекта Е. Ц. е предоставен разходооправдателен документ – сметка за изплатени суми. От

извършена проверка в ТР при АВ е установено, че г-жа Е. Ц. е едноличен собственик на капитала на дружеството – бенефициент. Едновременно с това от нейна страна е декларирано в представената сметка за изплатени суми, че е пенсионер. Съгласно чл. 9 и чл. 10 от ЗДДФЛ от страна на самоосигуряващите се лица се попълва документ с реквизити на фактура. Акцентирани е, че в одобрения от Министъра на финансите образец по сметка за изплатени суми, е посочено, че същият не се попълва, когато получателят на дохода от друга стопанска дейност е самоосигуряващо се лице. От страна на управляващия орган в тази връзка е отказано верифициране на разхода по включените в искането за окончателно плащане сметки за изплатени суми № 022/05.05.2017 г. и № 019/10.04.2017 г.;

- 1 416.46 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“ са определени като недопустими, поради надвишаване на допустимия размер от 10 на сто от общите допустими, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г.

В хода на първоинстанционното съдебно производство в качеството на свидетели са разпитани: Б. Н. Л.; Н. Л. Д.; М. Г. М. и Т. Д. Ц..

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

Във връзка дадените задължителни указания с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на ВАС по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице П. Д. К., която е даде заключение по следните задачи, поставени в молба на ответника:

Моля да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на следните въпроси:

- Какъв е размерът на общите допустими верифицирани разходи по проекта?;

- Какъв е размерът на поисканите от жалбоподателя за верифициране разходи за осигуряване на публичност и налице ли е превишаване на допустимия максимален размер, определен в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Насоките за кандидатстване, спрямо допустимите верифицирани разходи по проекта в обжалваната част за сумата от 306.88 лв.;

- Какъв е размерът на поисканите от жалбоподателя за верифициране разходи за организация и управление, и налице ли е превишаване на допустимия максимален размер, определен в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Насоките за кандидатстване, спрямо допустимите верифицирани разходи по проекта в обжалваната част за сумата от 1 416.46 лв.

По първия въпрос ССЧЕ установява, че размерът на общите допустими верифицирани разходи по проекта възлиза на договорения максимален размер на безвъзмездната финансова помощ – 71 220.00 лв.

По втория въпрос ССЧЕ установява, че не е налице превишаване на допустимия максимален размер, определен в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Насоките за кандидатстване, спрямо допустимите верифицирани разходи по проекта в обжалваната част за сумата от 306.88 лв.

По третия въпрос ССЧЕ установява че не е налице превишаване на допустимия максимален размер, определен в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Насоките за кандидатстване, спрямо допустимите верифицирани разходи по проекта в обжалваната част за сумата от 1 416.46 лв.

Във връзка дадените задължителни указания с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на ВАС по делото е допуснато допълнително заключение към съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице П. Д. К., която е даде заключение по следната задача:

С протоколно определение от 20.10.2022 г., АССГ указва на вещото лице да отговори допълнително на въпроса: Налице ли е одитна следа за сумата от 3 100.00 лв., или не е налице одитна следа, което дава основание да бъде отказано да бъде верифицирана тази сума?

Налице ли е одитна следа за посочените в процесното решение неверифицирани средства – отчетени разходи, съответно по бюджетно перо 5.1 в размер на 3 100.00 лв., бюджетно перо 12 в размер на 621.60 лв.; бюджетно перо 8 в размер на 66.60 лв.; бюджетно перо 10 в размер на 306.88 лв.; бюджетно перо 12 в размер на 1 416.46 лв.

По първия въпрос вещото лице установява липсата на одитна следа за сумата в размер на 3 100.00 лв.

Относно: Налице ли е одитна следа за посочените в процесното решение неверифицирани средства – отчетени разходи, съответно по бюджетно перо 5.1 в размер на 3 100.00 лв., бюджетно перо 12 в размер на 621.60 лв.; бюджетно перо 8 в размер на 66.60 лв.; бюджетно перо 10 в размер на 306.88 лв.; бюджетно перо 12 в размер на 1 416.46 лв., допълнителното ССЧЕ установява следното:

- а/ наличие на одитна следа за сумата 621.60 лв.;
- б/ наличие на одитна следа за сумата 66.60 лв.;
- в/ наличие на одитна следа за сумата 305.88 лв.;
- г/ наличие на одитна следа за сумата 1 416.46 лв.

Във връзка дадените задължителни указания с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на ВАС по делото е допуснато допълнение към заключение, депозирано на 21.06.2021 г. с вещо лице П. Д. К.:

Съгласно дадените от Съда указания в протокол от съдебно заседание на 24.06.2021 г. за допълване на т. 1 от експертизата е представено следното уточнение от вещото лице:

1. Какъв е размерът на общите допустими верифицирани разходи по проекта?

Вещото лице установява, че размерът на общите допустими верифицирани разходи по проекта възлиза на договорения максимален размер на безвъзмездната финансова помощ, а именно 71 220.00 лв.

Видно от представената схема на изчисленията на л.64 от делото вещото лице установява следното:

1. От общо верифицираните разходи по проекта /преди налагането на ограничението/ се изваждат перата, на които ще се отчислява ограничението. Съгласно условията на схемата те са 88 % от общия размер на верифицираните разходи;
2. На база получените 88 % се изчислява допустимия размер на 100 % от разходите, което представлява общата стойност на допустимите разходи при спазване на ограничението;
3. Изчисляване на максимално допустимия размер на двете пера общо при спазване на ограниченията;
4. Изчисляване на максимално допустимия размер на разходите за публичност и организация 2 % от допустимите разходи и размера на сумата на превишението;
5. Изчисляване на максимално допустимия размер на непреките разходи 10 % от допустимите разходи и размера на сумата на превишението.

Направените изчисления от органа са подробно описани в таблица в допълнителното заключение

на стр.3.

Във връзка дадените задължителни указания с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на ВАС по делото е изготвено допълнително заключение към съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице П. Д. К., която е даде заключение по следните задачи:

С Определение от 18.04.2023 г., АССГ възлага на вещото лице да отговори на допълнителните въпроси, зададени от жалбоподателя:

а/ Дали разходнооправдателните документи за сумата от 3 100 лв. са осчетоводени в счетоводството на бенефициента „Аксиопеа Консулт“ ЕООД?;

б/ Дали всички необходими документи за отчитане на дейностите са внесени към искането за плащане чрез ИСУН 2020 в електронен вид под формата на сканирани от оригиналните файлове документи?;

в/ Вещото лице да отговори на базата на какви документи е стигнало до заключението, че общо допустимите верифицирани разходи по проекта са в размер на 71 200.00 лв.?

Вещото лице да отговори на допълнителните въпроси, зададени от ответника в молба – становище от 20.02.2023 г.:

а/ Колко са допустимите верифицирани разходи по проекта към датата на издаване на оспореното решение за верификация от 15.03.2018 г.?

б/ При прилагането на процентните ограничения на разходите за организация и управление спрямо допустимите верифицирани разходи до 15.03.2018 г. при прилагане на процентните ограничения, предвидени в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Условието за кандидатстване на разходи за дейности за осигуряване на публичност?;

в/ При прилагането на процентните ограничения на разходите за организация и управление спрямо допустимите верифицирани разходи до 15.03.2018 г. при прилагане на процентните ограничения, предвидени в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Условието за кандидатстване, коректно ли е изчислена сумата от 1 416.46 лв., представляваща надвишаване на разходи за дейности за осигуряване на публичност?

По първия въпрос, вещото лице установява следното: Ако бъдат предоставени по делото счетоводни регистри, от които да се проследят счетоводните записи в счетоводството на жалбоподателя на разхода – 3 100.00 лв., вещото лице се ангажира да ги анализира и да даде отговор дали разходните документи за сумата от 3 100.00 лв. с осчетоводени в счетоводството на бенефициента „Аксиопеа Консулт“ ЕООД.

По втория въпрос: Съгласно ССЧЕ вторият въпрос е неясен за вещото лице по няколко причини:

1/ Не е уточнено кои са „всички необходими документи“, за да се изследва от счетоводната експертиза дали същите са сканирани;

2/ Не е възможно вещото лице да установи дали са сканирани някакви документи от оригинални файлове документи;

3/ Тези действия по сканиране на документите следва да са направени в минал период, поради което вещото лице не може да върне времето назад, за да установява пълнота на подобни действия.

В заключение вещото лице се ангажира да даде отговор на поставения въпрос, ако същият бъде преформулиран, като задачата бъде поставена ясно и конкретно.

По третия въпрос: В първоначално формулираните задачи на вещото лице е поставен

въпрос 2, който е както следва – в констативно – съобразителната част и е даден отговор от първоначалната експертиза: „Какъв е размерът на поисканите от жалбоподателя за верифициране разходи за осигуряване на публичност и налице ли е превишаване на допустимия максимален размер, определен в Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г. и Насоките за кандидатстване, спрямо допустимите верифицирани разходи по проекта в обжалваната част за сумата от 306.88 лв.“

Съгласно ССЧЕ, видно от това следва, че въпросът към вещото лице е бил – Какъв е размерът на поисканите от жалбоподателя за верифициране разходи, респективно твърдението, че вещото лице е стигнало до заключение, че „общо допустимите верифицирани разходи по проекта са в размер на 71 200.00 лв.“ не е правено от вещото лице, следователно няма как да се очаква експертизата да отговори на какви документи е стигнало заключението, че общо допустимите верифицирани разходи по проекта са в размер на 71 200.00 лв.

Също така видни от представените по делото три броя актове за верификация се проследяват, установените според органа допустими и верифицирани разходи, както следва:

а/ 21 868.80 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/4 от 23.02.2017 г.;

б/ 10 320.64 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/5 от 14.07.2017 г.;

в/ 17 241.33 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/11 от 15.03.2018 г.

По четвъртия въпрос:

Видно от представените по делото три броя актове за верификация се проследяват, установените според органа допустими и верифицирани разходи, както следва:

а/ 21 868.80 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/4 от 23.02.2017 г.;

б/ 10 320.64 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/5 от 14.07.2017 г.;

в/ 17 241.33 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/11 от 15.03.2018 г.

Или общата сума на установените според органа допустими и верифицирани разходи, съгласно представените по делото три броя актове за верификация е в размер на 49 430.77 лв. /21 868.80 + 10 320.64 + 17 241.33/.

По петия въпрос, вещото лице установява, че изчислението на органа е направено на база допустимите и верифицирани от него разходи, а не на база допустимите разходи по проекта. От своя страна допустимите и верифицирани разходи са установени от настоящата експертиза в т. 4, а именно в размер на 49 430.77 лв. /21 868.80 + 10 320.64 + 17 241.33/, респективно изчислението на тази база е направено от органа – изчислил е същите върху база на допустимите верифицирани разходи поради надвишаване на допустимия размер от 1 % от общите допустими разходи, следователно изчислението не е направено правилно.

По шестия въпрос: вещото лице установява, че изчислението на органа е направено на база допустимите и верифицирани от него разходи, а не на база допустимите разходи по проекта. От своя страна допустимите и верифицирани разходи са установени от

настоящата експертиза в т. 4, а именно в размер на 49 430.77 лв. /21 868.80 + 10 320.64 + 17 241.33/, респективно изчислението на тази база е направено от органа – изчислил е същите върху база на допустимите верифицирани разходи поради надвишаване на допустимия размер от 10 % от общите допустими разходи, следователно изчислението не е направено правилно.

Във връзка дадените задължителни указания с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. по описа на ВАС по делото е изготвено второ допълнително заключение към съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице П. Д. К., която е даде заключение по следните задачи:

С протоколно определение от 30.01.2025 г., АССГ поставя допълнителни въпроси на вещото лице, което да извърши съответните изчисления в отговор на въпроси от 3 до 6, съобразно направените уточнения и доказателства, приложени към молба от 29.01.2025 г.

По въпрос 3: Вещото лице никога не е заключавало, че допустимите верифицирани разходи са 71 220.00 лв. Тази стойност представлява размерът на безвъзмездната финансова помощ по договора, но не и реално верифицирани разходи. При анализа на документите, вещото лице установява, че допустимите верифицирани разходи възлизат на 49 430.77 лв., което е сумата, призната от Управляващия орган по представените актове за верификация. Описани са използваните при изчислението документи – Договор за БФП и Актове за верификация /стр.6/.

По въпрос 4: Вещото лице установява, че допустимите верифицирани разходи по проекта към 15.03.2018 г. са 49 430.77 лв., изчислени въз основа на следните три акта за верификация: Акт 1 от 23.02.2017 г. – 21 868.80 лв.; Акт 2 от 14.07.2017 г. - 10 320.64 лв. и Акт 3 от 15.03.2018 г. - 17 241.33 лв.

По въпрос 5: Вещото лице установява, че изчислението на 306.88 лв. не е коректно, защото е направено на база общия бюджет /71 220.00 лв./, а не на реално верифицираните разходи /49 430.77 лв./.

От вещото лице е направен следният преразчет:

а/ Според Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г., разходите за информация и комуникация не трябва да надвишават 2 % от допустимите разходи;

б/ Ако се изчислят 2 % от общия бюджет /71 220.00 лв./, то 2 % от 71 220.00 лв. = 1 424.40 лв.;

в/ Ако се изчислят 2 % от допустимите верифицирани разходи /49 430.77 лв./, то 2 % от 49 430.77 лв. = 988.61 лв.;

г/ Разходи, заявени за верификация: 1 248 лв. Допустимият размер – 988.61 лв. и **Превишение: 259.39 лв. /а, не 306.88 лв./**

В заключение от страна на вещото лице е направен извод, че правилната стойност на превишението е 259.39 лв.

По шестия въпрос: Съгласно допълнителното заключение, изчислението на 1 416.46 лв. не е коректно, защото е направено на база общия бюджет /71 220.00 лв./, а не на реално верифицираните разходи в размер на 49 430.77 лв.

От вещото лице е направен следният преразчет:

а/ Според Постановление на Министерски съвет на Република България № 189/28.07.2016 г., разходите за информация и комуникация не трябва да надвишават 10 % от допустимите разходи;

б/ Ако се изчислят 10 % от общия бюджет /71 220.00 лв./, то 10 % от 71 220.00 лв. = 7 122.00 лв.;

в/ Ако се изчислят 10 % от допустимите верифицирани разходи /49 430.77 лв./, то 10 % от 49 430.77 лв. = 4 943.08 лв.;

г/ Разходи, заявени за верификация: 6 122.06 лв. Допустимият размер – 4 943.08 лв.;

Превизиране: 1 178.98 лв. /а, не 1 416.46 лв./

В заключение от страна на вещото лице е направен извод, че правилната стойност на превизирането е **1 178.98 лв.**

От вещото лице е направено общо заключение, съгласно което от анализа на представените по делото документи се установява, че:

4. Общите допустими верифицирани разходи са 49 430.77 лв., а не 71 220.00 лв.;

5. Изчислението на надвишението за разходи за публичност е 259.39 лв., а не 306.88 лв.;

6. Изчислението на надвишението за разходи за организация и управление е 1 178.98 лв., а не 1 416.46 лв.

Съдът ще коментира приетите и неоспорени от страните основно и допълнителни експертни заключения при излагане на своите правни изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото с приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя:

1. Решение № 10109/23.07.2020 г., постановено по административно дело № 2684/2020 г. по описа на ВАС /л.39-44/;

2. Със становище в ОСЗ от 16.02.2023 г. /л.174-175;л.182-222/;

3. Със становище от 21.01.2025 г. – счетоводни документи /л.252-296/.

Представени от ответника:

1. С молба в ОСЗ от 10.12.2020 г., доказателства под опис, както и доказателства за компетентност на Управляващ орган по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ – Заповед № РД-03-2/01.12.2020 г., издадена от Министър на труда и социалната политика /л.16-38/;

2. С молба в ОСЗ от 17.02.2022 г., доказателства под опис /л.79-146/;

3. С молба от 04.11.2022 г., доказателства под опис /л.157-173/;

4. С молба от 29.01.2025 г. /л.297-328/;

5. Доказателства за компетентност на Управляващ орган по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ – Заповед № РД-03-2/01.12.2020 г., издадена от Министър на труда и социалната политика, представена в ОСЗ на 27.02.2025 г. /л.339-349/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна по следните съображения:**

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е

длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 4, т. 7 от Устройствения правилник /УП/ на Министерството на труда и социалната политика, приет с Постановление на Министерски съвет на Република България № 266 от 10.11.2009 г., Министърът на труда и социалната политика управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприєдинителните и структурните фондове на Европейския съюз и от други международни финансови институции и донори, а съгл. чл. 29, ал. 1 от УП, Главна дирекция "Европейски фондове, международни програми и проекти" изпълнява функциите на Управляващ орган на оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощията на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. По делото е представена Заповед № РД01-362/17.05.2017 г., издадена от Министър на труда и социалната политика, с която на основание чл. 25, ал. 4 от Закон за администрацията, чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 4, т. 7 и чл. 29, ал. 1 от УП на Министерство на труда и социалната политика вр. с т. 1, б. „в“ от Решение № 792/17.12.2013 г. на Министерски съвет на Република България вр. чл. 9, ал. 1 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор, З. Р., Заместник – министър на труда и социалната политика е надлежно оправомощена да изпълнява функциите на Ръководител на Управляващия орган и Договарящ орган по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г. Оспореното решение е издадено при условията на заместване от Л. С. – съгласно представена по делото Заповед № 362/17.05.2017 г., а видно от представена Заповед № РД01-192/12.03.2018 г. /л. 163/ З. Р. е отсъствала за периода от 12.03.2018 г. - 15.03.2018 г. Съгласно последната заповед за заместник на З. Р. е определена Султанка П., но единствено да изпълнявана функциите ѝ на Заместник-министър на труда и социалната политика. Качеството на заместник на Р. в случай на отсъствието ѝ като ръководител на УО има Л. С. по силата на цитираната Заповед № РД01-362 от 17.05.2017 г.

Съдът установява, че оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма /чл. 59, ал. 2 от АПК/.

Производството по плащания, верифициране и отчитане на разходи е нормативно уредено в чл. 60 – чл. 68 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/. Видно от съдържанието на тези разпоредби е, че междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличието на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, управляващия орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са законово регламентирани в разпоредбите на чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /в приложимата редакция/, разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности,

съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следва да се има предвид, че така изброените условия в цитираната разпоредба, в приложимата и редакция са общи условия по всички оперативни програми. С приети подзаконовни нормативни актове са приети конкретни изисквания за допустимост на разходите по съответните оперативни програми.

В оспореното решение е посочено, че е установено нарушение на изискванията на чл. 140 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета относно съхранението на документи, бази данни, свързани с финансово-техническото управление на договора. С оглед установените факти и обстоятелства на основание чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ вр. чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, с оспореното решение е определен общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане в размер на 14 866.55 лева и общ размер на неверифицираните средства – 17 141.33 лева, посочени отделно по пера, част от които предмет на оспорване в настоящето съдебно производство.

1. Относно отказана верификация в размер на 3 100.00 лв., представляваща отчетени разходи по бюджетно перо 5.1 „Разходи за обучение по ключови компетентности съгласно Европейската квалификационна рамка: по ключова компетентност 2 „Общуване на чужди езици“, ключова компетентност 4 „Дигитална компетентност“ на вече наетите по проекта лица“ в размер на 3 100.00 лв. с ДДС, по сключен Договор за услуга на 14.03.2017 г., с предмет: „Организиране и предоставяне на обучения по ключови компетентности“ на обща стойност 2 800.00 лв. без ДДС /3 360 лв. с ДДС/, Съдът намира следното:

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че дружеството – жалбоподател е бенефициент по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M9OP001-1.003-0718-C0/01.09.2016 г. От страна на бенефициента на 29.11.2017 г. е подадено искане за окончателно плащане № 5 от ИСУН 2020, с отчетен период 01.09.2016 г. – 01.11.2017 г., с приложения технически и финансов отчет и предявявани за верификация средства в размер на 32 107.88 лв. Предвид искането за верифициране на разходи, от страна на УО е извършена проверка и преглед на

документите в ИСУН, както и е проведена кореспонденция, респективно е извършена проверка на място от административния орган при изпълнителя по сключения договор за услуга във връзка с извършени разходи за „Организиране и предоставяне на обучения по ключови компетентности при „ИТренинг“ ООД“. Тези факти не са спорни между страните. На основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ от страна на УО е отказана верификация на сумата в размер на 3 100.00 лв., отчетени разходи по горепосоченото перо.

Административният орган е мотивирал своя отказ с установеното по време на извършената проверка на място, обективизирана в представен по делото доклад. Видно от доклада е, че са установени следните липси на удостоверителни документи, а именно: приложените сертификати не отговарят на европейската квалификационна рамка; липсва регистър на издадените сертификати, както и входящи тестове, определящи индивидуалното ниво на компетентност на лицата, нито пък са представени такива, а съгласно тази учебна програма е следвало да има проведени три финални теста /по един за всяко завършено ниво/. Констатирано е, че не са осъществени необходимия брой учебни часове по КК2, нито са представени материали и учебни помагала, по които да е извършено обучението; не са предоставени данни за преподавател, който е осъществил обучението по КК2; липсват данни къде точно е проведено това обучение, както и че не са представени доказателства кога са получени сертификатите. Липсва и не е представен снимков материал от проведените обучения, както и че не са спазени изискванията за информираност и публичност, описани в Единен наръчник на бенефициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014 – 2020 г. поради непосочване на адреса на единния информационен носител.

Предвид установената от административния орган липса на изискуемата документация, удостоверяваща реално извършени разходи, подлежащи на верификация, административният орган е квалифицирал установеното като нарушение на чл. 140 от Регламент /ЕС/ № 1303/2014 г.

Съдът намира изводите на административния орган за правилни и законосъобразни. Нито в хода на административното производство, нито в хода на първоинстанционното съдебно производство, респективно и в настоящето са представени безспорни и категорични доказателства, които да оборят тезата на ответния административен орган. Видно е, че по договора, сключен с „ИТренинг“ ООД липсват доказателства за изпълнение на условието за извършените разходи да е налична одитна следа, съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент /ЕС/ № 480/2014, включително и спазване на изискванията за съхранение на документи по чл. 140 от Регламент /ЕС/ № 1303/2014 г. Този извод на административния орган се подкрепя и от установеното от вещото лице по делото, а именно, че липсва одитна следа за сумата от 3 100.00 лв. Изводите на ответника се потвърждават и от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно същите обучения по ключова компетентност „Общуване на чужди езици – английски език“ е осъществено не от „ИТренинг“ ООД, а от друг изпълнител „Бритиш Трейнинг Солюшънс“ ООД, който съгласно твърдения на жалбоподателя се е задължил да представи всички учебници и учебни материали, респективно да проведе тестове за всяко ниво на обучението. Видно от представените в хода на първоинстанционното съдебно производство доказателства – два броя обяви за набиране на предложения по чл. 2 от Постановление на МС на РБ № 160/2016 г. и Договор за услуга, сключен с „ИТренинг“ ООД е, че липсва предвидена възможност тази услуга да бъде възложена и изпълнена от подизпълнител. Такава възможност липсва и в

представените от бенефициента доказателства в хода на производството по верификация към депозираното Искане за окончателно плащане № 5 от ИСУН 2020. Следващо противоречие в тази връзка е, че в представените сертификати за преминато обучение е посочено, че са издадени от „ИТренинг“ ООД, предвид твърдението, че обучението е осъществено от „Бритиш Трейнинг Солюшънс“ ООД. От „Бритиш Трейнинг Солюшънс“ ООД в хода на първоинстанционното съдебно производство е изискано представяне на документи за извършено обучение с оглед твърденията на жалбоподателя, но дружеството не е открито на декларирания от него адрес и от негова страна не са представени изисканите доказателства.

Представените от жалбоподателя доказателства в хода на съдебното производство не опровергават изводите на ответния административен орган. Не са представени тестове за определяне на начално ниво на владееене на езика, липсват документи за крайна оценка, която да обоснове степен на преминато или не обучение. От свидетелските показания на свидетеля Д., Съдът установява, че тестове за определяне на входящо ниво спрямо индивидуалните потребности на всяко конкретно лице не са провеждани, а всички служители са започнали обучение от най-ниското ниво, за разлика от свидетеля, заявил, че има значително по-високо ниво на владееене на английски език.

В тази връзка правилен е изводът на административния орган, че дейностите по проекта следва да бъдат изпълнени при изрично посочени условия в Условията за кандидатстване по процедура „Ново работно място 2015“, в Европейската квалификационна рамка по ключова компетентност 2 „Общуване на чужди езици ключова компетентност“ и 4 „Дигитална компетентност“, одобреното проектно предложение и раздел VIII, т. 3 от сключения договор за услуга с „ИТренинг“ ООД.

Видно от т. 5 „Техническо изпълнение“ от Ръководство за изпълнение и управление на проекти по процедура „Ново работно място 2015“, бенефициентът носи отговорност за изпълнението на одобрения проект на основание сключения административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, приложимото национално и европейско законодателство, включително и правилата на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020. Съгласно тези условия, реализираните дейности при изпълнение на проекта и извършените разходи ще бъдат признати като допустими, единствено ако от страна на бенефициента са представени достатъчно доказателства за това. Безспорно от събрания по делото доказателствен материал, включително и от приетите по делото основно и допълнителни експертни заключения се установи, че от страна на дружеството – жалбоподател не са представени изискуемите доказателства въз основа, на които да бъде извършена верификация на претендираните разходи във връзка с изпълнение на проекта.

При така установеното, оспореното решение в тази му част следва да се потвърди като правилно и законосъобразно, а жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

2. Относно отказана верификация в размер на 66.60лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 8 „Разходи за трудова медицина за срок не по-дълъг от срока на изпълнение на проектните дейности“, извършени по Фактура № 0... 5539/16.11.2016 г. с изпълнител „Надя 2005“ ЕООД, Съдът намира следното:

Верификацията на този разход е отказана на основание чл. 57, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ /в приложимата редакция/, поради това, че този разход е определен като недопустим – посочено е, че същият представлява разход за ДДС по издадена фактура, и е предявен

от бенефициента заедно с данъчната основа на фактурата.

На основание чл. 59, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, за всяка процедура по конкретна програма, включена в Споразумението /чл. 3, ал. 2 от ЗУСЕФСУ/ се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 - 4; 3. при проекти, които генерират приходи - методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район. В допълнение ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/ предвижда възможността за всяка процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ да се определят и специфични изисквания, включително и за допустими разходи и допустими дейности, които да са съобразени с изискванията на чл. 59, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/.

Видно от Насоките за кандидатстване по схема „Ново работно място 2015“ и по конкретно стр. 33 и от одобрения проект /бюджет във Формуляр за кандидатстване/ по конкретната процедура и проект е, че не са предвидени разходи за ДДС в бюджетно перо 8. „Разходи за трудова медицина за срок не по-дълъг от срока на проектните дейности“, поради което правилен се явява изводът на ответния административен орган за недопустимост на предявения от жалбоподателя разход. Безспорно е, че разходите за ДДС подлежат на отчитане в отделно създадени за тази цел бюджетни пера и така разходите за данъчна основа се отделят от разходите за ДДС. Видно е, че по схемата не са предвидени бюджетни пера за ДДС за разходи по трудова медицина, и от друга страна жалбоподателят – бенефициент не е регистриран по ДДС, което действително определя тези разходи като недопустими. Следва да се има предвид, че допълнителни разяснения в тази насока са публикувани от страна на ответния административен орган на интернет страницата на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 по реда на чл. 26, ал. 8 от ЗУСЕСИФ в рубрика Въпроси и отговори. В тази връзка правилен е изводът на ответника, че жалбоподателят е бил своевременно уведомен за този вид ограничения още към момента на кандидатстване и подаване на проектното си предложение предвид публичното оповестяване на изискванията.

С оглед на установеното правилно от страна на ответника е отказана верификация на разхода от 66.60 лв., поради което решението и в тази му част следва да се потвърди като правилно и законосъобразно, а жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

3. Относно отказана верификация в размер на 621.60 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“ са определени като недопустими, поради надвишаване на допустимия размер на 10 на сто от общите допустими разходи по проекта, Съдът намира следното:

Верификацията на този разход е отказана поради недопустимост с оглед липса на представен документ за разхода в съответствие с изискванията на чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/. Не е спорно между страните, че от страна на бенефициента към искането за плащане е предоставен като разходооправдателен документ за този вид разход – сметка за изплатени суми.

От доказателствата по делото, включително от приетите по делото основно и

допълнителни ССЧЕ се установява, че към момента на издаване на оспореното в настоящето съдебно производство решение, Е. Ц. е едноличен собственик на капитала на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД. Едновременно с това от страна на Е. Ц. е декларирано, че е пенсионер. В оспореното решение е посочено, че съгласно нормите на чл. 9 и чл. 10 от ЗДДФЛ самоосигуряващите се лица, каквато в случая е Е. Ц. следва да попълнят документ с реквизити на фактура. Вещото лице по делото установява, че от страна на Министър на финансите е одобрен образец на сметка за изплатени суми, в който е било посочено, че такъв не се попълва, когато получателят на дохода е самоосигуряващо се лице. Съгласно заключението в частта относно сумата за разход за госпожа Е. Ц. е посочено, че не се верифицира сумата, не поради липса на одитна следа, а тъй като липсват изискуемите разходооправдателни документи съгласно Ръководство за бенефициента и ЗДДФЛ. От страна на вещото лице е направен извод, че от страна на Е.Ц. не е декларирано това обстоятелство пред платеца на дохода, поради което и е издадена служебна бележка, но не и документ по чл. 9, ал. 2 от ЗДДФЛ. Експертизата установява наличие на одитна следа за сумата от 621.60 лв.

По делото са представени от ответника доказателства за проведено обучение по процедура „Ново работно място“ в т. 3 от рубрика „Въпроси и отговори“ /достъпно и на интернет страницата на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020/, от които се установява, че на бенефициентите е изрично разяснено, че в случаите, когато определените като ръководител на проект лица са преминавали оценка и същите са управители/членове на ръководен орган и/или собственици на дружества/предприятия или ЕТ, за доказване на извършване на разход е необходимо представяне на попълнени отчетни форми, представляващи приложение към Методологията за регламентиране на възнагражденията по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020, както и документ за извършено плащане. Допустимата часова ставка в тези случаи се определя съгласно Приложение 2 от цитираната Методология. Установява се по делото, че в методологията, представляваща част от утвърдените документи по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ изрично е посочено, че следва да бъде издадена сметка за изплатени суми или документ с реквизити на фактура в зависимост от качеството на лицето, което декларира дохода.

В тази връзка правилно е посочено от административния орган, че сметката за изплатени суми като разходооправдателен документ се издава за изплащане на възнаграждение и осигурителни вноски, когато задължено лице е дружеството, респективно осигуреното лице е наето от него. Безспорно е в случая, че Е. Ц. е едноличен собственик на капитала на дружеството – жалбоподател и в тази връзка няма как същата да бъде наета в дружеството от неговия управител, който самата тя е назначила. Следователно в случая липсва лице или орган, който може да приеме или удостовери, че Е. Ц. е изпълнила работата в съответния обем и качество, тъй като това би довело до възникване на конфликт на интереси поради наличие на икономическа обвързаност. Съгласно константната съдебна практика на ВАС, анализът на допустимостта на разходите по категории следва да се извърши и с оглед валидните разходооправдателни документи, чрез които конкретен разход се удостоверява и доказва като законосъобразен, а не по принцип с документи, за които има одитна следа. Производството по верификация се извършва по документи и след като не са представени изискуемите, съгласно определените в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ по процедурата, то правилно същите не са верифицирани от

административния орган.

Следователно и предвид установеното оспореното решение следва да се потвърди и в тази част като правилно и законосъобразно.

4. Относно отказана верификация в размер на 306.88 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 10 „Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност“ и отказана верификация в размер на 1 416.46 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“, Съдът намира следното:

С оспорения в настоящето съдебно производство административен акт на дружеството – бенефициент е отказана верификация на разходи, поради установено от ответника превишение на разходите за дейности за осигуряване на публичност и за организация и управление на проекта, както следва: в размер на 306.88 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 10 „Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност“ и в размер на 1 416.46 лв. - отчетени разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта.

Нормата на чл. 7, ал. 1 от Постановление № 189/28.07.2016 г. на МС на РБ, определя, че когато при прилагане на формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗУСЕСИФ се определя максимален размер за дадена категория разход, то това определяне става въз основа на общите допустими разходи по проекта. В отделни случаи, когато даден разход е пряко обвързан с друга категория разход, като основа може да се използват общите допустими разходи за съответната категория, с която е обвързан.

Ал. 2 на чл. 7 от Постановление № 189/28.07.2016 г. на МС на РБ, определя, че при прилагане на формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ се определят следните максимални размери за определени категории разходи: 1. разходи за информация и комуникация - до 2 на сто от общите допустими разходи за проекти, при които размерът на финансовата подкрепа не превишава левовата равностойност на 100 000 евро, и до 1 на сто от общите допустими разходи - за всички останали проекти; 2. непредвидени разходи за строително-монтажни работи - до 10 на сто от общите допустими разходи за строително-монтажни работи по проекта; 3. разходи за командировъчни пари - съгласно Наредбата за командировките в страната и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина или съответните нормативни актове на друга държава - членка на ЕС, в случаите, когато не е приложимо българското законодателство; 4. разходи за организация и управление - до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта.

Съгласно чл. 7, ал. 3 от Постановление № 189/28.07.2016 г. на МС на РБ, максималните размери за определени категории разходи по ал. 2 се прилагат както за определяне на размера на допустимите разходи за финансиране по бюджет на етап оценка, така и за определяне на размера на допустимите разходи за възстановяване при реално изпълнение на проекта.

Според приложимите законови разпоредби към момента на издаване на оспореното в настоящето съдебно производство решение – чл. 55 вр. чл. 57 вр. чл. 62 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 7 от Постановление № 189/28.07.2016 г. на МС на РБ, разходите по оперативните програми се считат за допустими не по принцип, а само и единствено ако същите отговарят на определени условия, и когато бъдат признати за такива от управляващия орган на програмата. Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК определя, че за материалната законосъобразност на административния акт се извършва преценка към момента на неговото издаване. В тази връзка правилен се явява изводът на

ответния административен орган, че допустими разходи по проекта не са общо отпуснатите средства съгласно сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, а тези средства, които отговарят на законово определените условия, както и за които са представени доказателства, удостоверяващи тяхното реално разходване и които не на последно място са признати за допустими от управляващия орган на програмата.

Съгласно константната съдебна практика на ВАС, проверката на изчислението се отнася до материалната законосъобразност на административния акт, като при необходимост от специални знания и умения, Съдът следва да ползва специални знания и умения на вещи лица. Размерът на общите допустими разходи по проекта към момента на изчисляване съотношението се доказва чрез писмени доказателствени средства, и при необходимост се ползват експертни познания. С оглед предварителното изпълнение на актовете за отказ за верификация, неверифицираните суми по съответния проект не следва да се приемат за допустими разходи. При отправено искане за верификация, респективно при наличие на спряно производство по верификация, следва, че предявените за плащане суми по спряното производство по верификация /с оглед липсата им на верифициране от административния орган/, не може да бъдат включени към размера на общите допустими разходи по конкретния проект и това води до извод, че не следва да бъдат включвани и неверифицираните суми от останалите административни актове, по предявените за плащане суми.

В хода на съдебното производство от страна на ответния административен орган е представена и приета по делото таблица /л.64/, съдържаща подробни разяснения относно по какъв начин за извършените изчисленията от управляващия орган.

По делото във връзка с установяване на коректния размер на изчисленията на административния орган и във връзка със задължителните указания на ВАС с Решение № 5930/21.05.2020 г., постановено по административно дело № 9668/2019 г. са допуснати и приети основно и допълнителни заключения по ССЧЕ.

От представените по делото доказателства, включително и от експертните заключения се установи, че към датата на оспореното решение от 15.03.2018 г. са издадени три акта за верификация на следните суми:

а/ 21 868.80 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/4 от 23.02.2017 г.;

б/ 10 320.64 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/5 от 14.07.2017 г.;

в/ 17 241.33 лв. с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/11 от 15.03.2018 г.

Безспорно е в случая, че при сбора на стойностите, посочени в актовете за верификация, издадени от ответника, общо допустимите верифицирани разходи по проекта към датата на издаване на оспореното в настоящето съдебно производство действително не съответстват на общия размер на отпуснатата с договора за безвъзмездна финансова помощ – 71 220.00 лв., обстоятелство установено от вещото лице по делото и посочено в основното и последващите допълнителни заключения. С последното прието по делото допълнително ССЧЕ, вещото лице удостоверява, че от извършения сравнителен анализ на трите експертни заключения не се установяват съществени противоречия, но че са налице разлики в методиката на изчисленията. Вещото лице изрично посочва, че има разлики в методиката, като в първите, приети по

делото заключения изчисленията са базирани на общия бюджет /71 220.00 лв./, а в последното заключение – на верифицираните разходи /49 430.77 лв./, и което според вещото лице е правилното.

От друга страна, обаче и с оглед доказателствата по делото се установява, че правилната сума по с Акт за верификация на постъпило искане за междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0718/11 от 15.03.2018 г. не е 17 241.33 лв., а 14 866.55 лв. Следователно сборът на сумите 21 868.80 лв + 10 320.64 лв. + 14 866.55 лв е 47 056.00 лв., а не 49 430.77 лв. Следователно допустимите верифицирани разходи по проекта към дата 15.03.2018 г. са в размер на 47 056.00 лв.

Съгласно ПМС 189/2016 г., разходите за информация и комуникация не следва да надвишават 2 % от допустимите разходи. Следвайки методиката, при изчисление 2 % от общия бюджет – 71 220.00 лв., то 2 % от 71 220 = 1 424.40 лв. При изчисление на 2 % от допустимите верифицирани разходи – 47 056.00 лв., то 2 % от 47 056.00 лв. = 941.12 лв. От страна на жалбоподателя са заявени за верификация разходи в размер на 1 248.00 лв. при установен допустим размер от 941.12 лв. В тази връзка правилно от страна на ответния административен орган е установен размер на превишение 306.88 лв.

Относно сумата от 1 416.46 лв. - Съгласно ПМС 189/2016 г., разходите за организация и управление не трябва да надвишават 10 % от допустимите разходи. Следвайки методиката, при изчисление 10 % от общия бюджет – 71 220.00 лв., то 10 % от 71 220 = 7 122.00 лв. При изчисление на 10 % от допустимите верифицирани разходи – 47 056.00 лв., то 10 % от 47 056.00 лв. = 4 705.60 лв. От страна на жалбоподателя са заявени за верификация разходи в размер на 6 122.06 лв. при установен допустим размер 4 705.60 лв. В тази връзка правилно от страна на ответния административен орган е установен размер на превишение 1 416.46 лв.

В тази връзка, Съдът не кредитира експертните заключения, предвид че за изчислението е взета сумата от 17 241.33 лв., а не сумата от 14 866.55 лв., която в случая е правилната. Изчисленията на Съда са извършени въз основа на използваната от административния орган методика. В тази връзка правилни и законосъобразни са изложените от ответника доводи за наличие на противоречие в експертните заключения по делото във връзка с правилния размер на верифицираната сума по акт за верификация от 15.03.2018 г. Това е подкрепено и от представената по делото таблица за изчисления, съдържаща подробни разяснения относно по какъв начин за извършените изчисленията от управляващия орган, които Съдът намира за правилни и законосъобразни, съобразени със законовите изисквания и условия, отнасящи за съответната програма.

Предвид установеното, Съдът намира, че оспореното решение и в тази му част е правилно и законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

По изложените съображения, Съдът намира, че оспореното Решение за верификация на постъпило окончателно плащане от 15.03.2018 г., Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 - 2020 г. в оспорените части е правилно и законосъобразно, а жалбата – неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

С оглед изхода на спора заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съдът следва да осъди

„Аксиопеа Консулт“ ЕООД да заплати на Министерство на труда и социалната политика, в чиято структура се намира органът – ответник, направените по делото разноси, а именно – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 100.00 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Аксиопеа Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от М. О. Д. – Н. – Управител, чрез адвокат Е. Б., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 4 срещу Решение за верификация на постъпило окончателно плащане от 15.03.2018 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 г. в частите, в които не са верифицирани средства, както следва: 3 100.00 лева – отчетени разходи по бюджетно перо 5.1. Разходи за обучение по ключови компетентности; 621.60 лева – отчетени разходи по бюджетно перо 12. Разходи за организация и управление до 10 % от общите допустими разходи по проекта; 66.60 лева – отчетени разходи по бюджетно перо 8. Разходи за трудова медицина за срок не по-дълъг от срока на изпълнение на проектните дейности; 306.88 лева отчетени разходи в бюджетно перо 10 Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност; 1 416.46 лева – отчетени разходи в бюджетно перо 12 Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта

ОСЪЖДА „Аксиопеа Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от М. О. Д. – Н. – Управител, чрез адвокат Е. Б., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 4, да заплати на Министерство на труда и социалната политика юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: